

delse oplæse nogle faa Ord, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds udtalte. De lyde saaledes:

„Det er hovedsagelig Mangel paa Ret og Magt, som invaliderer, om intet andet gjør det, Forbeholdet eller Forudsætningen. Det er meget vigtigt — og det maa vi takke den ærede Forespørger for, at han giver Anledning til at faae dette bragt frem —, saa at det bliver klart for Alle, at denne Forudsætning kan paa retlig Viis aldrig bruges til Noget, fordi der ingen Myndighed er i hele Landet, som kan give den Betydning og bringe den til Udførelse paa lovlig Maade.“

Dette sagde den ærede Folkethingsmand dengang, men nu idag siger han det Modsatte (Tscherning: Nei!). So, saamend gjør han saa; han har sagt det tydeligt. Jeg taler forøvrigt til den høitærede Formand. Han sagde senere, idet han tænkte paa det Tilfælde, at Fællesforsætningen ikke længere var i anerkjendt Kraft: „Det kan være, at der i et saadant Tilfælde maatte gribes til at gjøre Noget; men vi maatte da vide, at vi ikke kunde det i Kraft af denne Forudsætning.“ Det sagde han dengang. Jeg har mange Gange været i det Tilfælde at maatte oplyse ham om forskjellige Phæser i hans Liv, hvor han har fremsat hinanden stærkt modsatte Meninger. Her er atter et saadant Tilfælde. Gud bevares, han har subkommen Lov til at stifte Meninger, det er Noget, enhver Mand har Ret til, men jeg skal henstille til det høie Thing, om det er saa aldeles rigtigt at lægge videre Vægt paa en Mandes Ord, der hvert andet Aar stifter Mening, som man stifter Frakker.

Tscherning: Jeg har idag sagt accurat det Samme, som da Spørgsmaalet var om, hvorvidt Grundloven af 5te Juni kunde indføres heelt iftedetfor Forsætningen af 2den December 1855. Jeg har idag sagt, at Grundloven af 5te Juni ikke kan indføres sira, men at det, hvortil Forbeholdet kan give Ret, er: at benytte Rigsdagen som lovgivende og stattebevilgende; saa bestaaer Grundloven. Det er dette, jeg har sagt hele Tiden, men dengang var der Spørgsmaal om at gjenindsføre Grundloven af 5te Juni. Dette Spørgsmaal har

været gjentaget flere Gange, men jeg har hver Gang svaret og svarer endnu, at vi ikke kunne indføre Grundloven af 5te Juni heelt, eftersom § 6 af Indskrænkningssloven udelukker visse Paragrafer, som kun retsghldigt kunne forandres for Monarchiet ved Rigsraadet i Forbindelse med Kongen. Disse Paragrafer kunne vi altsaa ikke indsætte uden Videre, men, hvad derimod angaaer Rigsraadets og Rigsdagens Anliggender, da har jeg sagt og gjentaget, at de staae i et andet Forhold, idet Anliggenderforholdet kun berøer paa § 2, som er en simpel Lovparagraf, og paa § 19, som berøer paa Kongens Udtalelse efter Geheimestatsraadets Beslutning. Det er den samme Anskuelse, jeg bestandigt har havt af Sagen og endnu har.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Nimestad: Jeg troer, at det heraf ganske klart vil fremgaae, at den ærede Rigsdagsmand idag har sagt accurat det Modsatte af, hvad han nu sidst sagde.

Formanden: Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at han ikke har sagt det Modsatte, er det ikke rigtigt vedblivende at paastaae, at det er Tilfældet. Forøvrigt ville jo ærede Medlemmer selv kunne afgjøre det, efter hvad de have hørt udtale.

Clausager: Det er ikke min Mening at gjøre Forbring paa Forsamlingens Opmerksomhed for et langt Foredrag, men jeg vil dog tillade mig enkelte Ytringer. Paa Valgdagen den 4de Juni udtalte jeg som min Overbevisning, at det foreliggende Grundlovsudkast var til Skade for Folket i Almindelighed. Jeg sagde, at, hvis der fremkom andre Oplysninger end dem, jeg hidtil havde seet, kunde de maafee bevæge mig til at forandre min Mening i denne Retning, men efter de Grunde, jeg hidtil har hørt anføre for Sagen, finder jeg ikke nogen som helst Grund dertil. Jeg kan ikke indsee, at